

לכrown נעה מוריין ר' ישראלי בעיר אודסר טר' איזיק שלמה, זצ"ל

דשברת רבי נחמן מברסלס

נא לשמר על קדושת הגלוין

כי מעשה המנורה ונורויה הם עיקר אוור הרצון
שהיה מאיר במשכן ובית המקדש כנ"ל, שעיל זדי זה
עלולים מכל מיני חושך שבulous, בבחינת (תהילים
י"ה) כי אתה תאיר נורו' וככ"ל.

אלה וחסד

(אוצר היראה - צדקה וגימילות חסדים, פ"א-פ"ב)

- ❖ מבואר בכתביהם שעיל-ידי קרבנות וקטורת
שאומרים קודם התפילה, מתקינו עולם העשה,
שם עיקר אחיזת העבדה זורה והדין והחרון
אף, חס ושליטים, ועל כן צריךין לתן צדקה קודם
התפילה, כדי לשבר העבדה זורה של תאורות ממען,
ולבטל על-ידי זה החרון אף והדין הנחיזם
בעשייה (לקוטי הלכות - הלכות אבידה ומיציאה ג' -
אות ג').
- ❖ על ידי הממון שמחזיקין בו תלמידי
חכמים, על ידי זה נתקרבין גרים (לקוטי הלכות -
הלכות פריקה וטעינה ד' - אות ד' ח').

סיפור

(ההתקבות לבניין זיל עיי' ר' ישראל קארדנו זצ"י)
◎ ... רוזצה אני לספר עד על הימים שהייתי

מקובל לבניינו זכרונו לברכה. בטבריא, היה גור
תלמיד חכם אחד מופלג בתורה ויראת שמים מאד,
מתלמידיו של החפש חיים זכרונו לברכה, שהיה
לומד בכל החודש הראשית חכמה ומומו. אף שהוא
ספר רב בכמות, מלבד שהוא רב האיכות, הוא היה
סגור את עצמו בתוך החדר ונוהם כורי, בתקווה
שהיה לומד בראשית חכמה. וכל חדש, היה עשו
סימן של ראשית חכמה, ומארח שאני חפשתי מזור
לנפשי, לפניו התקברות לר' ישראל זכרונו לברכה,
נסירה דידות בינוינו. והייתי חולך אלו ולומד עמו.
שמו היה ר' צבי רוזנטל.

◎ ואחר-כך כשראה את ההתנגדות לחסידות
ברסלב ואת גודל מלומתוי וסבירו, ותעורר גם בו
החשך, והחילה להתקבר לר' ישראל, והוא לו
געוגעים להתקבר לר' ישראל, זכרונו לברכה. ואני
שהייתי מיז odd עמו, היהתי נכס לבתו, ואמרתי לו:
אם יזונך לטועם טעם חסידות, אגילה לך על או
זהה, שאין דוגמתו! ושבחתי מזד את ר' ישראל,
זכרו לברכה. ואברך זה, דרכו היה לילך בכל ליל
שבת אצל חסידי סלונים, שם היו שומעים סיורי
חסידים; אני הייתי הולך לר' ישראל זכרונו לברכה
בפרהסיא, והוא היה הולך בציגנא. כי היה אומר
בביתו, שהולך לחסידי סלונים, והוא הולך לר'
ישראל, זכרונו לברכה.

◎ כשהעירו כמה שבתות ולא הופיע, התחליו
חסידי סלונים לשאול עליו. התחליו לעקוב אחריו
ומצאוהו הולך לשם. וזה התחלו וחושבים, פן כל
בני העיריים יתקשו עם ר' ישראל, זכרונו לברכה.
ואז הפעילו כל הכוחות כדי לנתקו משם. והוא
שומרם את צעדיו ולא היה יכול להכנס עוד לר'
ישראל, זכרונו לברכה. אבל לבו בער בASH קודש,

בל"ט מלאכות. וצריך כל אחד להרבות בצדקה
ולוון להמשיך על עצמו קדשות המשך שעשה
משה, שעשו בתיקוקים אלה לתוך לדורות חטא
העגל, שהוא עובודה זורה, בחינת תאורות ממען. כי
בmeshken כולל כל הגונון עליון המלובש בכסף
וזהב ונוחות ותכלת וארגמן וכי, שברשם הם
גבויים מאד, כי הם עיקר גודלות הbara יתברך
שםו, כמו שכותב במקום אחר (לקוטי מוהרין א',
כ"ה). אך למטה, נפל מאד, עד טרדת הממון
האדם מהשם יתברך, הוא על ידי טרדת הממון
והחפצים, שכולם כוללים בכסף וזהב ונוחות ותכלת
וכיו.

ומי שמקדש עצמו לצרכי הדור האמתים -
בחינת משה - ומרבים בצדקה, דקדושא לשמים ולא
להתפרק, על ידי זה זוכים שמאיר בהם הרצון
הרצון מבחינת משה, עד שיאיר להם בכל מיני חושך

בש"ד - עלון תק"ג - פרשת תרומה

מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומותי ...

(לקוטי הלחכות - ברכות השחר ה' - מ"ה)
יעל בן נסמרק פרשת הדלקת נרות המנורה
לחנוכת המשכן בפרשה זאת. וכן בפרשת תציה
שנסמכה מיד אחר כל מעשה המשכן וככלו הנארם
בפרשת תרומה; ואחר כך מותחיל תיכף במצוות
הדלקת נרות המנורה. ואינו מדובר עדיין מושם
קרובנות, רק מנורות המנורה וככובאו במדרשים
ענין זה לעניין גודלות מעשה המנורה ונורויה.

כי עיקר כל המשכו היה לתוך חטא העגל
שהוא עובודה זורה, כמו שאמרו רבוינו ז"ל. וככל
הmeshken הוא בחינת צדקה, בבחן (שמות כ"ה) מאת
כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומותי. כי
צדקה פוגם הנקנים הפגומים וכו' ומוגביר
הרצון דקדושא הנמשך על ידי הנקנים שבדקדושא
כני' בהתרורה הנכני' (לקוטי מוהרין ב', ד'). כי משה
ראה גודל התגברות השטן, שיש לו כח כל-כך
להתגברות בה אדם בזה העולם, עד אשר אחר
שהחצאים ממחרים באותות נוראות כאלה וקורע
לهم את הימים וכו' ונתן להם את התורה בקולות
ובברקים וכו' ובהתגלות אקלות נורא ומרuid כזה
וכיו וכו'; ואך על פי כן אחר כל אלה, הכים על
ידי הערב רב, בפעם עובודה זורה של העגל, שהוא
בחינת שמד.

על כן, כשותרפה להם השם יתברך במ"ס מי
רצון האחוריים מאליל עד יום כיפר, צחה להם
לעשות משcn. וכל המשכן הוא בחינת נדבת לב
צדקה, כדי לחזק את הרצון דקדושא. כי בmeshken
ובית המקדש, היו כל הקדבות שbao לרצון, כמו
שכתוב (ויקרא י"ט) לרצונכם תצבחו. ועל כן
מאכרי בתחילה תיכף ומיד פרשת המנורה בפרשת
תציה ובפרשת בהעלות, כני'ל. כי זה העיריק,
שצרכין להגברת הרצונו בתוכך נдол לבך, עד
שייאל עלול ולא יופסק בכל מיני חישך שעירבים
על כל אדם כפי מה שהוא, שזו בבחינת מעשה
המנורה, כני'ל, בבחינת להעלות נר תמיד, וככ"ל.

לעתות ממש, כני'ל. כי המשכן נעשה בקדושא זאת,
שאפיilo בחורבונו יגן על ישראל, בבחינת (שמות לי'ח)
אללה פקודי המשכן משcn - משcn בbenigno ומשcn
בחורבוני, בבחינת (במדבר כ"ד) מה טובו אהליך
יעקב משכנותיך ישראל, ודרכו רבוינו ז"ל: אפיilo
cashem חרבבים, מגינים על ישראל.

ובשביל זה הקימו את המשכן בכל פעם
ופrankovo בעצמו ונעשה עמו מקומות למקום, במדבר
חוישׁ ואפיקלה מקום נשח שורף ועקרב וכו' ; ואחר כך
חזרו והקימו וכו'. להורות לדורות שאפיilo
cashem חרבון יהוה נפרק וחורב, יון עליהם. ואם
יקשרו רצונות תנמיד בקדשות המשכן ובית המקדש
ולבבון, כני'ל. כי עיקר בחינת עבדה זורה ושם הוא
בחינת תאורת ממען וטרדת ומרירות הפרנסה, מה
שהשtron והבעל דבר מפל את כל אחד בדעתו
ולטבעות, ורוצה להרחקו מאמונת השגחה
והרצון הعليון, ומבחמת זה דואג תמיד על ממען
ופרנסיה, מחמת שרואה שעתה נתמעטה פרנסתו.
ויש שיש לו ממען הרבה אבל מותאה יותר ויתגר
וכיו. וכל זה נמשך מבחינת כפרויות ברצון והשגחה,
שהם בחינת שמד ועובדות זורה. כי כל העבודות צוית צדק וכו'
(לקוטי מוהרין א', כ"ג).

וחתיקו זהה בחינת מעשה המשכן בבחינת
צדקה לעניינים הגונים וכシリים באמת. כי ליט'
[שלוים ותשען] מלאכות ממשן גורין [meshken]
על מדרים], וכל עסקי המשנא וממן והמלכות כלולים

בנ"ח נתמך נתמך מאומן

טוב להגיד ולשיר

שיעור ותכלית, אשר על-פי-רוב א'י אפשר לכך האמת לאמתו, ובתגובה קלה הם מזוקים מהם ופסידים ומקללים יותר ממה שモתקנים לעפאים, והם הורגים וורוצחים נפשות בידים, וכמה כמה נפשות שקו על-ידיים, כי רבים אשר מות ע-ל-ידי הרופאים והדاكتורים, מאשר מות מיתת עצמן, כאשר נגלה לפניו אדון כל, וכאשר הרופאים האמונתיים מודים על זה בעצמן, שא'י אפשר לידע כמה זאת על בוריה, והודו ולא בשוע, שטוב יותר למנוע מרפאות.

♦ רבונו של עולם, מלא רחמים, בורא רפואות, אדון הנפלאות. אתה יודע, שכבר נשתקע העולם הרבה בעיות זה לעסוק ברפואות, מימי' שנים הרבה, עד אשר קשה להוציאם ממכבה זאת, ובפרט מחלת גודל הצער והמכוב של כל סובלי חולאים, רחמנא ליכל, הם מוסרים עצמן ליד הרופאים לבקש תעללה ותרופה למוכותם, אבל רובם בכוכלים תוחלתם נכזבת, והרופא לא יגעה מהם מזור, כי אם ברחמייך וחסידיך העצומים, כאשר רחמייך גוברים עליהם להחות מזורם ולהבש חלים. על-כן באתי לפניו מלא רחמים, רופא אמת, רחם עלינו ו吞 בלבנו בינה להבין ולהשכיל בכל עת אשר נctrך לאיזה רפואי לאו לבני ביתינו חס ושלום, לבןיך ונדרש אחר הרופאים, רק נדרוש ונבקש את פנוי ה' תמיד. ותחזק את לבנינו, להאמנו ולבטוח בכך ובצדיקיך וויראיך האמונתיים. ותעזר לנו ותוישנו, שנזכה לתמן מזון על פדיון נפשנו תמיד, ותזמין לנו בכל עת אנשים כשרים ויראים באמות, אשר יהיה לאיל דם לשוטות "פדיון נפש", מהכסף אשר נתן להם, באופן שימתייקו הדין מעליינו ומעל זרענו ובני ביתינו, על-ידי ה' פדיון נפש" שייעשו עבורנו. ואתה תמלא רחמים علينا, ותרפאנו רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף.

♦ רפאננו ה' ורפה, הושענו ונושעה כי תhalbנו אתה. והעליה רפואה שלמה לכל מכותינו וכל מכובינו ולכל תחלואינו ובפרט לחוללה פלוני בן פלוני, כי אל רופא נאמן ורחמן אתה, כי אין לנו שום סמיכה על שום רפואי של שום רופא שבעולם, כי אם עליך לדב' נטהנו ונשענים. אל נא רפא נא לנו בהרחמק הרובים ובחסידיך הגודלים, כי אתה בלבד יודע גודל הצער והמכוב של כל הסובלי חולאים ומכוות. מלא רחמים. רחם עליהם ואל תסתיר פניך מהם, ותראה ותשגיח בעיניהם ומכוותם, ותמלא רחמים עליהם להחלימם ולרפא אותם לחזוקם ולהחיותם חש קל מהרה, ויקום מקרה שכטוב: והסיר ה' מך כל חולי' וכל מדיו' מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימים בך ונתמס בכל שנאי'. ונאמר: **עובדתם את ה' אלקיכם וברך את לחמך ואת מימיך והסירו' מחלת מקרבן.** ונאמר: **ויאמר אם שמו תשמעו למלך ה' אלקיך והישר בעיניו תעשה והזנת למצוותיו ושמרת כל חוקיו כל המחלת אשר שמתי במצרים לא אשים עלייך כי אני ה' רופאך.** אכן, כן היה רצון.

האל מוחרין

(תקצ"י)

♦ שמעתי בשם [של רביינו הקדוש], שאמר שמשיח יבוא פטאום, והוא עשה קול רעש גדול שבא משיח, וכל אחד ישליך השולחן שלו, וזה ישליך עסוק בו. השולחני ישליך השולחן שלו, וזה ישליך השועה, וכמו שכתב בישעיה: **והשליכו איש אלילי כספו ואלילי זהבו...** ולא כמו שסובורי כתץ, שכשיבו' משיח והוא עלה אחר משל עכשו' ורק הוא נעל. וכל אחד יתבאיש משוטות מעשייו, כל אחד לפי מעשיו, וצריכיןchkירה ושאלת עדין מי שמע שיחה זאת מפי הקדוש.

הקדמוני - הוא על תלמידיה החכמים והלומדים הגודלים שיש להם דעת גודלה ביותר. אחריהם עני כרך תמיד להחטאים, מחמת שיש להם נשמה גבואה ביותר, שהוא השכל, ועיקר התשובה והתיקון לשמר ממד את שכלו ומחשבתו, שלא יכנס בתוכך מחשבתו שמחשה חיזונה ולא שום ככמה חיזונה. כי השכל הוא הנשמה וכשמקדש שכלי, הינו נשמהתו, על-ידי'זה מגביה ומשיב הכל לשורשו, וזה עיקר התשובה.

ולזכות זהה בשלמותו, הוא רך על-ידי הצדיק הגדל שזכה לעונשו של משה, ומוגדל עוננותו הוא מורייד את עצמו לכל המדרגות התהוננות ומעלה ומקשר כולם לה' יתברך, א'פלו הרוחקים ביותר. המתגעגע וחושק להתראות באהבה ובשמחה רבה.

ישראל בר אודס

וחללית לילך לירושלים, להចטרף שם אל חסידי ברסלב. הוא גלה לי את הדבר בצעא. הוא היה עני מרוד, אבל גבור היה. והלך ברגל לירושלים מחוסר כסף למשעה.

חוינו של ר' צבי זכרונו לברכה, כשהשמעו זאת, הילך למוכתר והתולן על הוותנו, שהנני אשוט ובני ונסע. אמר: **יש לאסור את ישראל בר, שבוואדי יודע הוא, להין הילך.** ר' ישראל זכרונו לברכה היה אזורה אוטומיים הוא בא ביבתו, ווק מון הרחוב אפשר לחתך אותו. אבל אני שהייתי אזרח טורקי, לחתאו אוטוי ואסרו אותו.

♦ ואחר-כך הלכו כולם לבית ר' ישראל זכרונו לברכה והתחליו לדיות שם אבנים ושרבו רקיימים, כאילו לא קרה דבר. והוא מופבל בקהל בוקע הרהර תשובה. והמוכתר בא עם שוטר וחשב שימתיין עד שיגמור טיפולו, אז יקרא אותו בחוץ ויאסרו אותו. כל המתפללים משגמורי טיפולם, יצאו מבית הכנסת וראו את כל המהומה, שאלו פשוט הדרב. היה שם הרוקח ועוד שני בעלי בתים שנחטו כבר מן החדש. אבל משמשו את הפלת ר' ישראל זכרונו לברכה נתרשו מעד ואמרו למכותר, שירפה ממנו. וכనסנו ודברו עם ר' ישראל, זכרונו לברכה, ומאז נקשרה ידידות בינויהם ... (ההמשיך יבוא)

עליזות

(לקוטי עצות – ר'ואה, ח')

♦ עיקר רפואת החולה היא רך על-ידי פדיון. ולא נתנה התורה רשות לרופא לרופאות כי אם אחר הפדיון, דהינו אחר שעושין פדיון לחוללה ומומתקין הדינים מעליו, או יכול הרופא לרופאות על-ידי רפואות, אבל לא קודם כי עיקר הרופאה היא על-ידי פדיון (לקוטי מורהין ב', סימן ג').

הפללה

(לקוטי תפילות ב' – ג)

♦ רופא חוליל עמו ישראל, רופא אמת, רופא נאמן ורחמן, רחם עלינו ועל כל עמק בית ישראל ושםנו מרופאים ודاكتורים. ובرحمיך הרבים תקדים תמיד רפואה למכה, ותשמרנו ותצלינו שלא נבא לידי שום מחלת ומהושך וכאב כל. ואפלו בעת אשר תשלח לנו, חס ושולום, איזה חולאת או מוחש על פי גזרת דיןיך הקדושים והאמתיים, אני רחום ברחמייך הרבים שמרנו והצילנו שלא נתעה, חס ושלים, למסור עצמנו חילאה ליד הרופאים והדاكتורים, כי הן רופאי איליל כולם, הנה מהבל ייחד.

♦ כי אתה יודע האמת, שאין שום רופא יודע לרפאות החולאות והמוחושים קרוי באמצעותם, אפילו הרופאים המומחים הקבאים ומופלגים בחכמתם מאד, כי אין שום רופא מומחה וחכם, שיוכיל לידע ולכלו השם המפורסם לרופאת אותו החוללה, כי גורת דיןיך שגורת של וא'רפה החוללה כי אם על-ידי איש פלוני ושם פלוני ביחס פלוני. אשר אין אי אפשר בשום אופן שיתרפה החוללה כי אם על-ידי שבוט אלו די'יקא שנגזרו על פראוטו, וכי הוא החכם שידע כל זה? מכל שכן שרוב הרופאים והדاكتורים הם נבערים מעתה חכמת הרופאות ואני בקיימות היטב בחכמת הרופאה, כי היא חכמה עמוקה ויש בה חלוקים וشنויים ריבים לאין

(מספר אפי הנחל - מכתב ל'יא)

♦ ב'יה, ייג' כסלו תשכ"ב. טבria. בבת עיני ולבוי מ... שאר חלציו ביל עצלות, ולבב את לבבו הנלחב כאש להו, להשתמש בצחות לשונו החד והקולע, ושרוון הגדול בייתר מגדר הרגיל לרוכש נפשות גדולות של סופרים ומדעניים, להלהיב לבם אל הצדיק האמתי וכו', שלום וכל טוב לחיים ארכים, חיים טובים, חיים אמתאים, חיים נצחים.

מורוב חביבותך ועוזם אהבתך אשר אהבתיך אהבה רבה אהבת אמת, הריני שולח אליך דבריהם אלה מדברי רביינו זכרונו לברכה, אשר שלח ח' לבבי, אחרי השיחות והתחינות ובכויות שפתחת עלייך לפני פטירתך, בעת ההתבודדות בחוץ לילה בין החרדים. כי נפשך קשורה בנפשי תמיד בכל עת, ובפרט בעת תפילה ובקשתך. המו מעי عليك ביתו. כי ידעת טוב לבך בפנימיות וסגולות נפש האצילה וגבואה מאד, ורואי לך להתגבר בכל עוז לבל תאבד האוצרות והסגולות היקרות וחומותות התלויים בנפשך היקרה מאד.

הקייצהachi משנתך, זכרו את בוראך בימי זקונך וחשוב על אהריתך ותכליתך הנצחית טרם יכבה הנר. הלא כבר עברו משנותיך הרבה, וככל ימינו על הארץ, כי הזמן הולך והומה, הולך וסוער, ורץ ופורח מאד מאד, ואני עודם כל אפיילו רעע אחת, ומתי תעשה לביך הנחשיים שים לבך היטב לדברים האלה, זכרו מה שדיברנו כמה פעמים, שתהילה לאיל יש לנו אב זקו, זקו שbezkinim, אשר כוחו גודל ונורא מאד מאד, העוסק בתיקוננו ומשתדל להצלתנו לצח בכל דור, ובוואדי יתקו אותן בתיקון נפלא. רק חזק ואמץ לקיים דבוריו, לשם נפשך תמיד בכל דרכיך עצותיו, ולבלי ייפול בעדעתך כל ליעולם משום דבר. ותזכיר עצם הרבה למחדך ספורי בכל יום ויום, מעט או הרבה, ותמצא רביינו הקדוש והנסג'ן, זכר צדיק לברכה. עיקר התגברות היציר הרע - שהוא בחינת הנחש

מלתב

(מספר אפי הנחל - מכתב ל'יא)

♦ ב'יה, ייג' כסלו תשכ"ב. טבria. בבת עיני ולבוי מ... שאר חלציו ביל עצלות, ולבב את לבבו הנלחב כאש להו, להשתמש בצחות לשונו החד והקולע, ושרוון הגדול בייתר מגדר הרגיל לרוכש נפשות גדולות של סופרים ומדעניים, להלהיב לבם אל הצדיק האמתי וכו', שלום וכל טוב לחיים ארכים, חיים טובים, חיים אמתאים, חיים נצחים.